

Løtuna eftir gudstænastuna, meðan kóri syngur á Tinghúsvøllinum, standa politikarar, embætisfólk og prestar undir Tinghúsinum og lýða á. Klokkan 13 verður Løgtingið sett og løgmaður heldur ólavsøkurøðuna, har hann stingur út í kortið politikkin næstu tingsetuna, sum byrjar á ólavsøku

Myndir: Jens Kristian Vang

Tíbetur er tað framvegis soleiðis. Hetta er føroysk mentan, hetta eru føroysk virði – og tað skal endurspeglast í okkara almennu skipan.

Og tí hevur tað eisini stór-an samfelagsligan týdning, at pensjónistarnir hava frælsi at skipa sína pensjón eftir tørvi.

Tí støðurnar eru ymiskar. Nøkur mugu gevast at arbeiða langt fyri tíð og gerast fyrítíðarpensjónistar. Teirra tilverugrundarlag er nú styrkt, millum annað við 1000 krónum afturat um mánaðin. Tað er ikki annað enn rímligt.

Eitt trygt heilsuverk

Tað er jú so skjótt, at heilsan kann fara at bila. Vit eru ikki harrar yvir øllum.

Lívsins krongluta gøta førir okkum mangan hagar, vit ikki ætlaðu okkum. Til dømis inn á sjúkrahúsin.

Dagliga eru nógvar familjur í sambandi við heilsuverkið um bæði smátt og stórt. Pentur í smá, skurslað knø – ella álvarsamar skurðviðgerðir. Vit brosa um barsilssongina og drýpa høvur um deyðssongina.

Og tá ið vit hava stovnað familju, er óttin fyri, at okkurt ilt skal henda børnunum ella okkum foreldrum, ein støðugur fylgisveinur.

Tá er gott at vita, at vit hava eitt trygt heilsuverk, sum loftar okkum.

At vit nú hava savnað sjúkrahúsverkið undir einari felags leiðslu styrkir tað, og styrkta samskipanin kemur øllum til góðar.

Tað munar eisini, at fleiri átøk í okkara ætlan at menna sjúkrahúsverkið eru sett í verk.

Um 10 serlæknar hava tikið við føstum starvi, síðani vit stovnaðu serligu serlæknapuljuna. Tað ger, at bíðilistarnir eru styttri. Ein

lungnalækni og fleiri psykiatarar eru settir, og pínuviðgerð fæst nú í suðuroy.

At føroysk læknasandi hava fingið framíhjárættindi til lestrarstørv í Føroyum fer sannlíkt at fáa fleiri teirra at starvast í okkara heilsuverki seinni.

Og eisini tænastr verða heimtíknar – borgarar við seinheilaskaða og mønuskada fara at fáa endurvenjing á Klaksvíkar sjúkrahúsi.

Framvegis eru tó tøk at taka

Játtanin til sjúkrahúsverkið er vaksin nóg seinastu árin, men kortini røkkur hon ikki. Tað má loysast.

Hartil skulu uppgáurnar hjá sjúkrahúsunum bítast skynsamari, og felags vitasjón og bíðilisti skulu skipast.

Fyrsti liður í heilsuverkinum eru tó kommunulæknarnir, og teir eru nú vorðnir

fleiri. Tveir afturat í suðurstreymoy, ein á Eiði og ein á Skálafjørðinum. Komandi ár kemur ein afturat í norðoyggjum, og tá verða 35 kommunulækna-størv samanlagt kring landið – tað er metnógv.

Hetta er alt týðandi partar av trygdarnetinum, sum vit spennu út undir familjunum. men áðrenn nakar kann fáa hjálp mugu virðini skapast.

Skapa góðar útflutningskarmar

Dugnaligar fyrítøkur og iðin arbeiðsfólk skapa figgjargliga grundarlagið, sum føroyska samfelagið stendur á.

Eins og børnini, ið fyrstu tíðina eru smá og trilvandi, men sum so vaksa bæði í vavi og viti, er alivinnan eftir fáum árum vaksin, so hon nú er fremsta útflutningsvinnan. Við nýggju alilógini eru aliloyvini greiðari, og dentur er

lagdur á, at vinnan skal virða náttúruna og ta vistfrøðiliga skipan, hon virkar í.

Tráa vit ov nógv eftir løt-uvinningi kemur tað aftur um brekku við sjúkum, felli og spiltari náttúru. Her mugu vit læra av fortíðini.

Men menning skal vera møgulig, og nýggja lógin letur til dømis upp fyri aling á landi, frálандаaling og at ala millum annað tara og skelj-ar. Og í Svínay verður eitt nú loyvt at ala rognkelsi. Hetta økir um virksemið innanlands.

Men eisini uttanlands eru batar. Vit hava arbeiðt miðvíst fyri, at alivinnan og aðrar útflutningsvinnur hava minst líka góða marknaðaratgongd sum kappingarneytarnir. Og vit eru komin langt við arbeiðinum at betra um okkara handilsviðurskipti við suður Korea, Japan, Kina, ES, Russland og Brasilía.

Hetta verður gott fyri vinnulívið, men eisini fyri

føroyskar familjur, sum fáa biligari vørur.

Vit samráðast eisini við íslendingar um at broyta Hoyvíkssáttmálan, tí samsvar má vera millum sáttmálan og fiskivinnulóggevuna um útlandskan ognarskap. Hartil skal betri javnvág tryggjast í handlinum landanna millum.

Fleiri útbúgva seg í ferðavinnu

Tað eru framvegis fiski- og alivinnan, sum skapa tað mesta. Men umsetningurin og størvini í ferðavinnuni vaksa nú støðugt. Fleiri útbúgva seg í ferðavinnu, og tann møguleikin er batnaður við ferðavinnuútbúgvingini í Vestmanna.

Fyrimunurin við ferðavinnuni er, at ferðafólk mangan søkja til tey støð, sum ikki hava fingið so stóran lut í búskaparvøkstrinum. Og til ber at skipa ferðavinnutilboð – upplivingar,

